

дашь закръкали всички. Щъла топла майска ношть, стъ ве-
черь та до утринъта, тии кръкатъ безъ да се уморетъ: двѣ де-
бели мъщета, които се намиратъ отъ двѣ тѣ страни на шията
у мъжкити, помагатъ
имъ да издаватъ го-
лѣмъ гласъ. Въ това
врѣме весели ти жаби
зиматъ да носеть лай-
чица, като накачоватъ
по водни ти расте-
ния юдно студени-
каво вештество, наречено *жабунекъ*: сѣмъ-
тамъ въ него се виж-
датъ бѣли капчици,
отъ които послѣ ста-
ватъ жабчета. Тиа

лайчица са спесени, нѣ никой нѣма да се грижи за тѣхъ; само
штедро то слѣнце, като върви по синято небо, незабравя да над-
никне и въ сѣнчестий кѣтъ на блато то, което ю обрасло съ вод-
ни растения, дѣто безъ него малкити капчици никога не би могли
да станатъ жаби. Подъ влиянието то на благотворнити лѣчи на
слѣнцето, капчици ти отъ денъ на денъ ставатъ по-голѣми, а
жабунекъ тъ се раздѣлава на части. И юто ти нѣшто запашавало
въ него: това ю малка жабица; нѣ да видишъ колко ю чудна
тия на гледъ! Йедно валчесто, чѣрно *трупче* и юдна длѣга и
широва опашка, юто ти всичката животинка. Отъ тѣло то не
можешь да различишъ нито глава, нито шия, нито трупъ, нито
ноги, а само юдни очи и уста, и отъ странити двѣ тѣнки ко-
жици се растилатъ по водата; това са жабри, съ които дише
тия малка животинка: тии са толкова искусно направени,
щтото могатъ да събиратъ въздухъ, който се намира у водата.

Да ти ю драго да гледашъ, какъ се движи малката жа-
бица. Много животни иматъ опашка: конъ тъ се брани съ нея
отъ мухити, кучето си показва радостъ та съ опашка та, а на
маймуни опашка та помага да се катератъ по дрѣвията; нѣ
всичкити тии създания иматъ, освѣнъ опашка, и други оръдия
за движение; а на малка та жабица опашка та ю за всичко, сир.
за рѣка, за нога и за плавателно перо. Погледайте, колко искусно
се управя съ опашка та и колко бѣрзо се движи съ нея плѣз-

Жаба въ $\frac{1}{2}$ отъ юестествен. велич.